

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 589/2020
04.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., ..., чији је пуномоћник Бобан Матић, адвокат из ..., против туженог „ Full Protect“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Игор Павловић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Првог основног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 04.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Први основни суд у Београду.

Образложење

Тужилац је Првом основном суду у Београду 24.04.2018. године поднео тужбу ради исплате новчаног потраживања из радног односа, по основу Споразума о регулисању међусобних права и обавеза закљученог са туженим 05.05.2017. године.

Први основни суд у Београду се решењем П1 1470/18 од 12.04.2019. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења предмет уступио Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном.

Привредни суд у Београду није прихватио своју стварну надлежност и уз пропратни акт П 4265/2020 од 20.10.2020. године је предмет доставио Врховном касационом суду, ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08...113/17) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је оценио да је за поступање у овој правној ствари стварно надлежан Први основни суд у Београду.

У конкретном случају решењем Привредног суда у Београду Рео 31/2016 од 25.11.2016. године, правноснажним 07.06.2017. године, отворен је поступак стечаја над туженим као стечајним дужником, потврђено је усвајање измењеног унапред

припремљеног плана реорганизације од 14.03.2016. године и стечајни поступак над стечајним дужником, овде туженим је обустављен.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08 ... 113/17), прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, па и када је у наведеним споровима једна од страна физичко лице, ако је странка у односу материјалног супарничарства, док је ставом 1. тачка 4. истог члана, одређено да привредни суд у првом степену суди, између осталог и у споровима поводом реорганизације, као и судске и добровољне ликвидације и стечаја, осим спорова за утврђење постојања, заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја.

Према члану 22. став 2. Закона о уређењу судова основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд, а према ставу 3. истог члана, основни суд у првом степену, између осталог, суди у споровима поводом заснивања, постојања и престанка радног односа, о правима, обавезама и одговорностима из радног односа и о накнади штете коју запослени претрпи на раду или у вези са радом.

Законом о стечају ("Службени гласник РС" бр. 104/09... и 113/17), уређени су услови и начин покретања и вођења стечаја над правним лицима, па је одредбом члана 1. став 2. одређено да се стечај у смислу овог закона спроводи банкротством или реорганизацијом. Под банкротством се подразумева намирење поверилаца из вредности целокупне имовине стечајног дужника односно стечајног дужника као правног лица (став 3.), а под реорганизацијом се подразумева намирење поверилаца према усвојеном плану реорганизације и то редифинисањем дужничко-поверилачких односа, статусним променама дужника или на други начин који је предвиђен планом реорганизације (став 4).

Одредбом члана 160. став 3. Закона о стечају, прописано је да ако се унапред припремљени план реорганизације на рочишту усвоји, стечајни судија доноси решење којим се истовремено отвара стечајни поступак, потврђује усвајање унапред припремљеног плана реорганизације и обуставља стечајни поступак.

Чланом 73. став 4. истог закона прописано је да правне последице отварања стечајног поступка не наступају у случају истовременог отварања и обуставе стечајног поступка према унапред припремљеном плану реорганизације.

Чланом 167. став 1. истог закона прописано је да се, по доношењу решења о потврђивању усвајања плана реорганизације, сва потраживања и права поверилаца и других лица и обавезе стечајног дужника одређене планом реорганизације уређују искључиво према условима из плана реорганизације. Усвојени план реорганизације је извршна исправа и сматра се новим уговором за измирење потраживања која су у њему наведена.

Чланом 172. истог закона прописано је да извршењем плана реорганизације којим је стечајни дужник испунио све обавезе предвиђене планом реорганизације, престају потраживања поверилаца утврђена планом реорганизације.

Применом наведених одредби, доношењем решења којим се поступак стечаја обуставља због потврђивања усвајања измењеног унапред припремљеног плана реорганизације, у односу на правно лице, раније стечајног дужника, не наступају правне последице отварања стечајног поступка, па самим тим нема места примени одредаба Закона о уређењу судова у погледу стварне надлежности у споровима поводом стечаја или реорганизације.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору између физичког и правног лица, да је против туженог правног лица обустављен поступак стечаја због потврђивања усвајања измењеног унапред припремљеног плана реорганизације, као и да је тужба поднета суду након што је стечајни поступак над туженим обустављен, ради наплате потраживања доспелих након периода обухваћеног унапред припремљеним планом реорганизације, произлази да се не ради о субјектима из члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, нити о спору из тачке 4. истог става, па је применом члана 22. тачка 3. Закона о уређењу судова, за суђење у овој правној ствари стварно надлежан основни суд.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић